

คดีหมายเลขคำที่ ๑๔๘๐/๒๕๔๕
คดีหมายเลขแดงที่ ๓๒๘๓/๒๕๔๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วันที่ ๓๐ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

ความอาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	โจทก์
	นางจินตนา แก้วขาว	จำเลย

เรื่อง บุกรุก

สำเนาถูกต้อง

 (นางศุภนิษฐ์ ดาวบรรจบ)
 เจ้าพนักงานศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ผู้อำนวยการสำนักงานศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๕ เวลากลางวัน จำเลยกับพวก จำนวนหลายคน โดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่มีเหตุอันสมควร ได้ร่วมกันบุกรุกเข้าไปในบริเวณ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๕ ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของ บริษัท ยูเนียนเพาเวอร์ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นิคมอุตสาหกรรมผู้เสียหาย ซึ่งกำลังจัดงานเลี้ยงครบรอบ ๑ ปี โครงการโรงงานไฟฟ้าหิโนกรุด โดยจำเลยกับพวกดังกล่าวร่วมกันใช้ของเน่าเสียสกรปรก ข้างป่าและตกลงบนโต๊ะอาหาร ดึงน้ำแข็ง เวทีจัดงานเลี้ยง และภายในงานเลี้ยงดังกล่าว ของผู้เสียหาย อันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้เสียหายโดยปกตินิสัย เหตุเกิดที่ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขอให้ลงโทษจำเลยตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๑๖๒, ๑๖๕

จำเลยให้การปฏิเสธ
 พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นได้ความว่า เมื่อปี ๒๕๓๗ รัฐบาลมีนโยบาย

คา. ๕๖๘๓/๒๕๔๖ ๒๐ บาท
 ใบเสร็จรับเงินคดีที่ ๖๕๕๓๐ เลขที่ 11
 ลงวันที่ 1 ๑๑ ๒๕๔๖
 พนักงานศาล

ที่จะอนุมัติ...

ที่จะอนุมัติให้เอกชนก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อนจากถ่านหินที่บ้านกรูด ตำบลขงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนกับพวกซึ่งเป็นราษฎรหมู่ที่ ๒ ตำบลขงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความเห็นว่า บ้านหินกรูดประกอบไปด้วย ชายทะเลเกือบ ๒ กิโลเมตร ราษฎรตำบลขงชัยมีทั้งหมดประมาณ ๑๑,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพประมง ออกเรือเล็กขายฝั่ง กับอาชีพเกษตรกร บ้านหินกรูด มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติชายทะเล และยังคงสภาพเดิม ชาวประมงใช้ทรัพยากรดังกล่าวในการหาเลี้ยงชีพ รอบชายฝั่งทะเลมีปะการังที่สมบูรณ์ หากมีการสร้างโรงไฟฟ้าดังกล่าวจะก่อผลกระทบสร้างความเสียหายให้กับธรรมชาติและ ประชาชนในภายหลังได้ จำนวนกับพวกจึงรวมตัวคัดค้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าดังกล่าว ต่อมาตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุ ขณะบริษัทยูเนียนเพาเวอร์ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เจ้าของโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดกำลังจัดงานเลี้ยงครบรอบ ๓ ปี โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด ได้มีกลุ่มผู้คัดค้านโครงการดังกล่าวเข้าไปบริเวณงานจัดเลี้ยงแล้วใช้น้ำสกปรกราดใส่ ขวางปลงบนโต๊ะอาหาร ถ่มน้ำแข็งและเวทีจัดงานเลี้ยง หลังเกิดเหตุบริษัท ยูเนียนเพาเวอร์ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โยนนายโคอิชิ อัทซึตะ และนางกมล กุตุววรรณ กรรมการมอบอำนาจ ให้นายวันชัย รักขำ และหรือนายอดิศักดิ์ สมเขาใหญ่ แจ้งความร้องทุกข์ต่อ พนักงานสอบสวนให้สำเนียงคดีกับจำนวน ต่อมาวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ จำนวนเข้ามอบตัว พันตำรวจโทประสา พันธุ์ประพันธ์ พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาในชั้นรับมอบตัวว่า ร่วมกัน เข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นเพื่อกระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวนการครอบครอง

/อสังหาริมทรัพย์...

- ๓ -

ปลั่งหาริมทรัพย์ของเขาโดยปกติสุข และหมิ่นประมาทผู้อื่น จำเลยให้การปฏิเสธ ชั้นสอบสวน
 แจ้งข้อหาเดิมแก่จำเลย จำเลยให้การปฏิเสธ ตามบันทึกการมอบตัวต่อผู้คดีกับบันทึกคำให้การ
 ของผู้ต้องหา เอกสารหมายเลข ๑.๓๑ และ ๑.๓๕ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิด
 ตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ บัญญัติเรื่องสิทธิ
 และเสรีภาพของชนชาวไทยไว้ในหมวดที่ ๓ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่งว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพใน
 การแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดย
 วิธีอื่น มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและ
 ปราศจากอาวุธ มาตรา ๔๖ บัญญัติว่า บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนต้องถักตั้งเดิมย่อมมีสิทธิ
 อนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและ
 ของชาติ และมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จาก
 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน ซึ่งบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
 มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 ของประเทศไทยในรูปแบบที่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองมากกว่า
 รัฐธรรมนูญฉบับในอดีต คดีนี้เกี่ยวข้องกับความมุ่งหมายดังกล่าว จึงต้องพิจารณา
 พยานหลักฐานชี้ความละเอียดอ่อนมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดหรือคนใดถูกรังแกโดยกตเวทีทางกฎหมาย
 ทั้งมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลย
 ไม่มีความผิด อันมีความหมายว่า ในการพิจารณาคดีนั้น ศาลจะนำพยานหลักฐานใดมาฟัง
 ลงโทษจำเลยได้ ก็ต่อเมื่อพยานหลักฐานนั้นไม่มีข้อตำหนิ ข้อบกพร่อง คดีนี้ทางพิจารณา
 โงกนำสืบว่า ในวันเกิดเหตุ จำเลยเป็นผู้นำกลุ่มคัดค้านการสร้างโรงไฟฟ้าหินกรูดเข้าไป

/ภายใน...

ภายในบริเวณจัดงาน จากนั้นจำเลยได้บังคับให้กลุ่มผู้คัดค้านนำน้ำสกปรกเข้าราด ข้างป่าใต้
โต๊ะจีน ถังน้ำแข็งภายในบริเวณงาน ส่วนจำเลยนำสืบว่า จำเลยได้เข้าไปภายในบริเวณงานจริง
แต่ไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาและถนนที่จำเลยใช้เดินเข้า-ออก เป็นทางสาธารณะ
เห็นว่าพยานหลักฐานของ โจทก์ โดยเฉพาะพยานบุคคลล้วนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ยูเนียน-
เพาเวอร์ตีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับโยคเป็นพนักงานหรือมีผลประโยชน์
ในทางอื่น โดยเฉพาะพยานปากนางอาภรณ์ แซ่ลี ซึ่งเป็นพนักงานของบริษัท ยูเนียนเพาเวอร์-
ตีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ในตำแหน่งพนักงานฝ่ายประชาสัมพันธ์เบิกความตอบโจทก์ว่า ในการ
ทำบันทึกคำให้การของพยาน เอกสารหมายเลข ๒๐ เจ้าพนักงานตำรวจได้นำเอกสารดังกล่าว
มาให้พยานลงลายมือชื่อลงแต่ยังไม่มีการพิมพ์ข้อความ ซึ่งเมื่อศาลพิจารณานำบันทึกคำให้การ
ของพยานเอกสารหมายเลข ๑๘ จ.๑๘ จ.๒๐ จ.๒๑ และ จ.๒๒ แล้ว จะพบว่าไม่ได้จัดให้พยาน
ลงชื่อไว้ในตอนท้ายของคำให้การ อันเป็นเรื่องผิดปกติจริง ดังนั้น การพิจารณาพยานหลักฐาน
ของโจทก์ จึงต้องใช้ความระมัดระวังและเมื่อพิจารณาพยานหลักฐานโจทก์โดยละเอียดแล้ว ก็
จะเกิดข้อสงสัยว่า พยานดังกล่าวถูกปั้นแต่งขึ้นเพื่อใส่ร้ายจำเลยหรือไม่ ซึ่งจะแยกเป็นประเด็น
ดังนี้ ประการที่หนึ่งปัญหาว่า จำเลยเป็นผู้นำกลุ่มผู้คัดค้านบุกรุกเข้าไปภายในบริเวณงานและ
สั่งการให้กลุ่มผู้คัดค้านกระทำความผิดจริงหรือไม่ ความข้อนี้ นายณรงค์ พุกจันทร์ ผู้ซึ่ง
บริษัท ยูเนียนเพาเวอร์ตีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้วางจ้างให้จัดทำอาหารและส่งน้ำแข็งในงาน
เบิกความว่า พยานเริ่มส่งน้ำแข็งเข้าไปในงานตั้งแต่วันที่ ๑๓ นาฬิกา ต่อมาในเวลา ๑๘ นาฬิกา
พยานขับรถบรรทุกน้ำแข็งเข้าไปภายในบริเวณงานอีกครั้ง แต่ถูกผู้คัดค้านขวางทางไว้ พยาน
ได้รับการบอกเล่าจากนางทิพวัลย์ พุกจันทร์ ภรรยาว่า ในช่วงเวลา ๑๕ ถึง ๑๖ นาฬิกา จำเลย

/นำกลุ่ม...

- ๕ -

นำกลุ่มคนเข้าไปในบริเวณจัดเลี้ยง มีกลุ่มคนประมาณ ๑๐ คน แล้วใช้น้ำปลาพวงวางใส่โต๊ะที่จัดเลี้ยงกับนำน้ำปลาพวงที่เตรียมมาเทใส่ลงไปจนถึงน้ำแข็ง ความขื่อนี้นางพิวัลย์เบิกความยืนยันว่า ในวันเกิดเหตุเวลาประมาณ ๑๕ นาฬิกา ขณะทานกำลังประกอบอาหารอยู่ใกล้โต๊ะจีน มีกลุ่มผู้คัดค้านเข้ามาในบริเวณที่จัดงานเลี้ยง ผู้คัดค้านเดินมาเป็นขบวนจากปากทางเข้ามาตามถนน มีจ่าเลยเดินนำหน้า เมื่อจ่าเลยเดินเข้ามาใกล้หยานประมาณ ๕๐ เมตร พยานได้ยืนเลี้ยงจ่าเลยพูดกับพวกว่า “พวกเราเอาน้ำปลาพวงใส่เลย” ผู้ที่มาด้วยกับจ่าเลยประมาณ ๑๐๐ คน นำสิ่งของที่เอามาบีบใส่โต๊ะจีนและถึงน้ำแข็ง แต่พยานโจทก์ปากนางพิวัลย์เบิกความยืนยันว่า พนักงานของบริษัท ยูเนียนเทวเวอร์ตีเวลลอฟเม้นท์ จำกัด ทำหน้าที่งานสาครณ์กลับเบิกความขัดแย้งกับคำเบิกความของนายณรงค์และนางพิวัลย์โดยเบิกความว่า ในเวลา ๑๕ นาฬิกา ขณะพยานยืนอยู่บริเวณหน้าสำนักงาน โครงการ พยานเห็นกลุ่มผู้คัดค้านเดินเข้ามาภายในบริเวณงาน โดยเดินสวนกับพยาน กลุ่มผู้คัดค้านมีประมาณ ๒๐ คน ทั้งหมดใส่เสื้อสีเขียว ไม่มีคนเดินนำหน้า พยานรู้จักกับจ่าเลยมาก่อน และสามารถจดจำจ่าเลยได้ในระยะไกล เนื่องจากจ่าเลยตัวใหญ่ กลุ่มผู้คัดค้านที่เดินเข้ามาเป็นกลุ่มแรกนั้น ไม่มีจ่าเลยอยู่ด้วย กลุ่มผู้คัดค้านกลุ่มแรกเดินไปที่โต๊ะจีน ครู่ต่อมาพยานเห็น โต๊ะจีนล้ม ขณะนั้นพยานยืนดูเหตุการณ์ในระยะห่างไม่ต่ำกว่า ๑๕ เมตร กลุ่มผู้คัดค้านที่เข้าไปกระทำการดังกล่าวมีประมาณ ๑๐ คนเศษ ซึ่งเมื่อกลับมาพิจารณาฐานะความผูกพันระหว่างพยานปากนายณรงค์กับนางพิวัลย์แล้ว พบว่า นายณรงค์ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับจ่าเลย ๒ คดี ในข้อหาทำให้เสียทรัพย์ ปัจจุบันคดีอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นางพิวัลย์เบิกความตอบนายจ่าเลยถามค้านว่า ภายหลังมีการอนุมัติให้สร้างโรงไฟฟ้าแล้ว

- ๖ -

จำเลยกับนายณรงค์สามีของพยานและตัวพยานเองมีความขัดแย้งกัน ดังนี้ ทำให้คำเบิกความ
 ของนายณรงค์กับนางทิพย์ขาดความเชื่อถือ นอกจากนี้โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่นายณรงค์
 เบิกความว่า ขณะเกิดเหตุในเวลา ๑๕ นาฬิกา นั้น พยานไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ด้วย แต่ได้รับ
 คำบอกเล่ามาจากนางทิพย์ว่าจำเลยนำกลุ่มผู้คัดค้านเข้ามาภายในบริเวณงาน ความข้อนี้
 จำเลยตำราวจำเลยนั้นผิดเพี้ยน เบิกความว่า หลังเกิดเหตุมีเจ้าหน้าที่จัดงานกับเจ้าของโต๊ะจีน
 หลายรายมาดูแลภาพโต๊ะจีน พยานจำได้ว่า มีนายณรงค์ พุฒินทร์ อยู่ด้วย ทำให้เกิดข้อสงสัยว่า
 เหตุใดพยานใจกล้าปากนายณรงค์กับนางทิพย์จึงเบิกความรับรู้เหตุการณ์คนละชั้นตอนหรือ
 เป็นเพราะไม่ต้องการให้คำเบิกความของพยานทั้งสองถูกถามค้านจนเกิดข้อแตกต่าง
 ประการที่สอง ข้อเท็จจริงที่ได้จากคำเบิกความของพยานใจกล้าปากนางทิพย์กาญจน์ที่ว่า
 จำเลยไม่ได้เดินเข้ามาในกลุ่มผู้คัดค้านกลุ่มแรกนั้น มีนายเชาวติด หลี่เฮ็ง พนักงานของ
 บริษัท ยูเนียนเทเลเวอร์เวลลอสอาไมเนนท์ จำกัด ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เบิกความว่า
 ในวันเกิดเหตุเวลา ๑๕ นาฬิกา ขณะพยานยืนอยู่บริเวณจุดที่มีการตั้งเต็นท์ทำโต๊ะจีน มีกลุ่ม
 ผู้ประท้วงเข้ามาเป็นชุดแรก กลุ่มดังกล่าวไม่มีจำเลยอยู่ด้วย ขณะนั้นจำเลยซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่ม
 อยู่บริเวณปากทางเข้า ยังไม่ได้เข้ามาภายในบริเวณงาน และพยานเบิกความตอบนายจำเลย
 ถามค้านว่า กลุ่มผู้คัดค้านที่นำน้ำปลาวาไปเทใส่และขว้างใส่รวมทั้งทำลายข้าวของบนโต๊ะ
 จีนนั้น ได้กระทำไปก่อนที่จำเลยจะเดินเข้ามา กลุ่มที่ทำลายข้าวของและนำน้ำปลาวามา
 เทใส่นั้น คือกลุ่มคนที่เดินเข้ามาเป็นกลุ่มแรกประมาณ ๑๐ คน ข้อเท็จจริงดังกล่าวสอดคล้อง
 กับทางนำสืบของจำเลยที่อ้างว่า จำเลยเข้าไปภายในบริเวณงานแล้วยืนอยู่หน้าสำนักงาน
 โครงการ โดยมีความประสงค์เพียงเพื่อยื่นหนังสือคัดค้านการก่อสร้างโรงงานไฟฟ้าเท่านั้น

/ซึ่งขณะ...

ซึ่งขณะนั้นมีกลุ่มผู้คัดค้านกลุ่มหนึ่งเข้าไปอยู่บริเวณโต๊ะจีนที่จัดเตรียมไว้ก่อนแล้ว ทำให้มี
 ปัญหาย่อยที่ค่อนข้างถึงตามมาว่า จำเลยเข้าไปในบริเวณที่มีการจัดโต๊ะจีนอันเป็นเหตุให้
 เกิดการบุกรุกสิ่งถูกละเมิดหรือไม่ ความข้อนี้ขออ้างบทพิพากษาของศาลฎีกาที่พิพากษาว่า
 จำเลยเป็นผู้นำกลุ่มผู้คัดค้านเข้ามาบริเวณจัดงาน โดยเดินมาเป็นขบวนจากทางปากทางเข้ามา
 ตามถนนตามที่ปรากฏเป็นสัญญาลักษณะลูกศรสีแดง แล้วไปขึ้นและขึ้นงการอยู่ในตำแหน่ง
 หมายเลข ๔ ตามแผนที่ส่งเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุ เอกสารหมายเลข จ.๑๗ เส้นทางดังกล่าว
 หมายถึงจำเลยและคณะตามถนนสาธารณะผ่านหน้าสำนักงานโครงการโรงไฟฟ้า ผ่าน
 ศูนย์ประชาสัมพันธ์โครงการไปทางทิศเหนือจนถึงระนาบเดียวกับเวทีการแสดงดนตรีซึ่ง
 เป็นจุดสิ้นสุดการตั้งแถวโต๊ะจีนแล้วเดินเลี้ยวซ้ายเข้ามาบริเวณหน้าเวทีการแสดง จากนั้น
 เดินตรงเข้าไปภายในโต๊ะจีนตามช่องว่างของโต๊ะที่เว้นไว้เป็นทางเดิน แล้วจึงตั้งการให้กลุ่ม
 ผู้คัดค้านนำสิ่งของที่เตรียมมาเทใส่โต๊ะจีน แผ่นงานอารมณ์ แซ่สี ซึ่งนั่งอยู่ที่โต๊ะจีนของ
 นางพิภวีย์ด้วยนั้นกลับเบิกความว่า พยานเห็นจำเลยเดินผ่านหน้าเวทีเดาะมาตามแนวเขต
 โต๊ะจีนด้านนอกแล้วเข้ามาทางช่องโต๊ะจีนที่พยานนั่งอยู่ จำเลยเดินผ่านไปโดยไม่ทราบว่า เดิน
 ต่อไปที่ใดอีก คำเบิกความของนางอารมณ์จึงขัดกับคำเบิกความของนางพิภวีย์และขัดกับ
 คำเบิกความของนายอ้วนดี เมืองสมัย พนักงานรักษาความปลอดภัยของบริษัท ยูเนียนเพาเวอร์-
 ทิวาลอฟเม้นท์ จำกัด ที่เบิกความว่า กลุ่มผู้คัดค้านชุดแรกประมาณ ๑๐ คน เดินเข้าไปภายใน
 บริเวณงานตรงเข้าในบริเวณที่มีโต๊ะจีนตั้งอยู่ โดยมีกลุ่มที่สองซึ่งมีผู้คัดค้านประมาณ ๑๐๐ คน
 เดินตาม เมื่อกลุ่มผู้คัดค้านกลุ่มแรกไปถึงบริเวณโต๊ะจีนหัวมุม กลุ่มผู้คัดค้านดังกล่าวได้ขว้าง
 ถังพลาสติกใส่โต๊ะจีนและถังน้ำแข็ง และเบิกความตอบนายจำเลยถามค้านว่า กลุ่มผู้คัดค้าน

ที่นำถุงพลาสติกไปขวางและทำลายได้ะเงินนั้นเป็นการกระทำของกลุ่มผู้ตัดกันเอง ไม่ใช่
 ทำตามที่จำเลยตั้ง ศึ่งเมื่อพยานหลักฐานของโจทก์เกิดความสงสัยดังได้วินิจฉัยมาดังกล่าว
 ข้างต้น ประกอบกับจำเลยให้การปฏิเสธมาตั้งแต่ต้น ทำให้พยานหลักฐานของโจทก์เท่าที่นำ
 สืบมาทั้งหมดยังไม่พอพียงว่า จำเลยกระทำความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง ปัญหาอื่นที่เหลือ
 ไม่จำต้องวินิจฉัย

พิพากษาเองฟ้อง

นายบัญญัติ เสาไม้สังคาม

นางสาวศิริพร นันทน์ฤนิตร

